

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ 100, офис 8 (срещу Митницата)

arsenal® Колев история Създаваме традиции Градим бъдеще

100

В „АРСЕНАЛ“ ОТВОРИ ВРАТИ МОДЕРЕН СТОМАТОЛОГИЧЕН КАБИНЕТ

Екип от шестима стоматолози ще се грижи за денталното здраве на арсеналци

От 3 декември 2024 година в Поликлиниката на „Арсенал“ отвори врати съвсем нов, модерен зъболекарски кабинет. Това е поредната придобивка за работещите в най-голямото машинострои-

а от страна на денталната практика са извършени ремонтът и обзавеждането на кабинета. В стоматологичния кабинет, оборудван със съвременна медицинска апаратура, включително и

то и ортодонт и имплантолог, които идват от София по определен график. В екипа е и Мирослав Христов, който поема извънклиничните дейности – съставяне на индивидуално електронно досие на пациентите, връзка със зъботехници, административна дейност.

„Благодарим на ръководството на „Арсенал“, което ни осигури перфектни условия за работа. Единственото нещо, с което можем да се отблагодарим, е нашата ефективна работа, включваща качествени дентални услуги и максимално бързо връщане на хората на работните им места след посещения при нас“, сподели д-р Матео Паташев. Според него, със създаването на новия стоматологичен кабинет в „Арсенал“ се цели да се постигне възможно най-голямо улеснение на хората, които имат нужда от дентална помощ, както и да бъдат стимулирани и насърчени работещите да ходят на контролни прегледи поне веднъж годишно. По думите му, по официална статистика в България близо 600 хиляди души са тотално без зъби, при положение, че има достатъчно зъболекари и добро ниво на обслужване.

На стр. 5

От ляво надясно: д-р Андреана Андреева, Мирослав Христов, д-р Илияна Бакърджиева, д-р Божидар Касабов, д-р Антоан Йоргов, д-р Матео Паташев

телно предприятие в България, част от неговата мащабна социална политика. Кабинетът с номер 22, разположен на втория етаж на заводската поликлиника, е резултат от ползотворното партньорство между дружеството и дентална практика „Паташев дент“, представлявана от д-р Матео Паташев. Фирменото ръководство предоставя базата и възможността за работа на територията на „Арсенал“,

рентген, работят шестима млади и амбициозни лекари по дентална медицина: д-р Матео Паташев, д-р Андреана Андреева, д-р Илияна Бакърджиева, д-р Божидар Касабов, д-р Антоан Йоргов и д-р Мартин Арабаджиев. Към тази дентална практика, която има разкрити кабинети в Енина, Хаджи Димитрово и Бузовград, работи и специалист по дентална хирургия, как-

В годината на 100-ия юбилей: 6-МЕТРОВИ ЧИНАРИ ИЗВИСИХА СНАГА

В годината, когато „Арсенал“ отбелязва своя един век на казанлъшка земя, наред с множеството значими събития и грандиозните чествания в дружеството и в град Казанлък, бе осъществена и една прекрасна инициатива – обогатяване на зеленото богатство на територията на фирмата.

На стр. 6

Инж. Николай Ибушев засажда 6-метров чинар по случай 100 години на „Арсенал“ в Казанлък

Румяна Загорска: ПРЕЛЕСТЕН БОЕЦ

„Първата година тук беше един миг – сякаш просто съм премигнала и тя изведнъж свърши“, казва Румяна Загорска, експерт „Търговия – внос“ в направление „Доставки“ на Завод 0 с ръководител Галин Иванов. Руми идва в „Арсенал“ точно преди две години – на 5-и декември. Но вече е в групата на първите от фирмената Алея на трудовата слава за 2024 година. Научава за това едва когато я викат за снимка и не крие, че е безкрайно учудена. Откровена е – от личието я радва. То е признание за труда, знак, че усилията ти са забелязани и вървиш в правилната посока. Да полага много усилия в това, което прави, Руми е свикнала от малка. Така е при всички, изкушени от трудното изкуство на балета.

Танцува от дете. По нейните стъпки върви и 9-годишната ѝ дъщеря Аврора, която, като мама, се вихри в „Дива Денс Клуб“. Възпитаните през балета възискателност към себе си, внимание към детайла, упоритост, дисциплина и отговорна работа в екип са качества, на които Загорска и днес разчита в ежедневната си дейност по осигуряване на доставките за огромната площадка на арсеналското производство.

„Снабдяването е Спешната помощ на заводите“, споделя Румяна Загорска казаното от нейната майка Неда Загорска, преводач на техническа документация в „Стандарти“ на „Арсенал“.

Румяна Загорска с „намигване“ към себе си пред своя портрет в Алеята на славата

На стр. 7

ИНФОРМАЦИОНЕН ПОРТАЛ ЗА КАЗАНЛЪК И РЕГИОНА

ZAKAZANLAK.BG

Обективната журналистика е тук: www.zakazanlak.bg

Орешака

Балканска сцара

Смлянски боб „Орешака“ на фурна	0.600 зр.
Пълнени чушки с ориз и гъби	0.300 зр.
Сарми от кисело зеле с ориз и праз	0.300 зр.
Сезонна туршия	0.500 зр.
Тиквеник	0.200 зр.
Печена тиква с мед и орехи	0.200 зр.

Заявете своята вечеря на тел.: 0700 70 717
Приемаме поръчки до 23.12.2024 г. до 15:00 часа.
Получаване на поръчките на 24.12.2024 г. от 12:00 часа до 16:00 часа.
Цена на пакета за 4 човека
86,00 лв.

Чичо Манчо Работяга: „АРСЕНАЛ“ – КИТАЙ

48 години в „Арсенал“. 6/140, фрезата, Боби Фарел в цеха, футболът в обедните почивки... Книгите! Точно те ни водят в дома на пенсионера Манол Бонев, дарил на фирмената библиотека част от своята богата многотомна колекция. Край рафтовете му с пълните поредици „Световна класика“, „Българска историческа проза“ и детската „Героика и приключения“, пред любимите „Юлиан“, „Клавдий“ и „Нерон“, арсеналският ветеран настоява: „Казвайте ми Чичо Манчо!“. Георги Парцалев е неговият кумир. Героят му Чичо Манчо от филма „С деца на море“ – любим! Споменът за кратката среща в читалище „Искра“ със звездата на българските театър и кино е сякаш най-ценният миг в над 70-годишния път на Манол, който през последните години има спирки в Китай, Египет, Дубай и френската Ривиера. „Видях света! Вече мога да умра“, заключава чичо Манчо, който от началото на 1970-те до 2019-а не спира да работи. Така си натрупва ценен фонд „Екскурзии“ и безценен фонд „Приятелите“ – арсеналските колеги, които правят живота му на самотен мъж по-пълнен и ведър.

„Бяхме, бяхме...!“, говори си с носталгия Манол, но бърза да каже: „Пишете за младите!“ И отваря дума за една арсеналска колежка, сбъднала тук мечтите си с труд и постоянство, докато бързо набира номера в телефона за едно „Здрасти, Зайо!“ със студентката в местния колеж и отлична работничка от Завод 6 Искра Сивова: „Възхищавам и

Тодор Живков, когото невъднъж посрещали в „Арсенал“. И – първо в Завод 6! В цеха падала голяма подготовка – чистене без край! Суматохи имало по онова време много.

Работехме яката!

Като отличен фрезист, Бонев често бил във вихъра на офанзивите. 1974-75 -а при него идва директорът Ачкаканов със спешна задача: „С бати Кольо Майстора тая нощ ще правите пилон!“. Наложило се да се спи в цеха – как се прави тази неправилна призма от дуралуминий по картинка на Паметника на Бузлуджа? Началството ги хранило цяла нощ с бисквити „Детски свят“. „Чинията“ възложили на Иван Загорчев от 6/120. Май били два екземпляра на макета. Манол не знае какво е станало с тях, трябвало

единият да се закопае в основите на бетонното чудо на върха. Тези партийни акции навремето били ежедневие, десетки съботи давали извънреден труд за Бузлуджа, а за 13-я конгрес на БКП през 1976-а в обедната почивка обикаляли тичешком цеха цели 13 пъти: „Всички! Няма баби, няма майки!“ Манол признава, че тогава животът бил спокоен, но имало и много несправедливости: „Свършим нещо важно, а после – други са отличени. Оттогава си казах: „Не на партиите!“ Но Бонев има и награди. След

работата с руския технолог Сергей Балашов през 1980-те невъднъж половин България – от Казанлък през Пампорово,

Манол Бонев като млад по време на манифестация през 1980-те във водещата Знаменна група на завода

а по инструмента за пускане на ротор помпата, го пращат на екскурзия в чужбина!

От СИБ до Шанхай

Откакто изкарва ковида леко, Манол решава да живее на макс. Тази пролет сбъдва 60-годишната си мечта – Китай! От дълбока кутия, докато си говорим, той вади свои снимки при Китайската стена, пред магични пагоди в алеите на многоцветни градини и край бетонни небостъргачи. Запечат е образа си и с певицата Райна. За Китай мечтае, откакто като момче прочита „Марко Поло“. Чел някога много и за Римската и испанската Палма де Майорка. Някои дестинации са му трудни, има качвания, жегги. Но не се отказва. В колекцията „Европа“ Чичо Манчо признава, че му липсват само три държави. Шансът да пътува той отдава на работата си в „Арсенал“. Живее сам, работи здраво, спестява: „Цял живот съм работил, нормите изпълнявах, че пушек се дига! Не забогатях, заделях пенсията през последните години, купих някои неща, но не е ли по-важно да видя света?“, пита се Манол, но е съвсем наясно с отговора

За спомен с певицата Райна, в Китай

още от времето, когато с колеги, трупа ли заедно Фонд „Бригадир“, обикалят на

Банско, Витоша...чак до пещерите на Северна България и Враца.

Божем зодия Шаран

Манол има чувство за самоирония. „Божем съм си, зодия Шаран, даже галовно звучи!“, смее се той, докато от кутията изскачат снимки от художествената самодейност

В младите години - с колеги от Завод 6 на екскурзия в България

в цеха, където край фрезата се вижда и самият чичо Манчо, продадени – я като смехотворния Чудомиров поп Никола, я като култовия Боби Фарел от групата на 1970-е „Бони М“. Манол дал идеята за първата

буфосинхронна в Завод 6 и с „Реките на Вавилон“, играна три пъти, ги видели всички в завода. Със същата страст, с която се пуска на сцената, Манол участвал и в заводските турнири по футбол и хандбал на малки вратички и скачал в чували в обедните състезания. Бил комсомолски физкултурен организатор на цеха. Инал добри физически данни, вижда се от стари-

те ленти. Заводът го включва в челната си знаменна група на манифестациите, показва един от кадрите.

Край пълната библиотека приказката с Манол Бонев върви леко. Тръгва и отново се връща към Книгата: „Всичките съм ги изчел, от хубави – похубави! Новата модерна литература не ми е по вкуса, сега не купувам“, казва човекът, чакал някога 10 часа пред книжарницата за „Шогун“ на Джеймс Клавел. Изобщо, навремето било „людница за книги“. Арсеналци четели дори в обедната почивка: „Ядем и четем!“, научавам, докато погледът ми върви през „Богат, беден“, „Анна Каренина“, Хайнрих Ман и цялата поредица „Сибириада“. С всички тези томове, придобити трудно, Бонев още не е решил какво да прави. На арсеналската библиотека скоро дарява всичко, което има от криминалните романи на Богомил Райнов. Българска класика, изучавана в училище, дава на читалища по селата. С някои книги не се разделя за нищо на света. Като „Тримата мускетари“, за която навремето платил цели 50 лв.! Арсеналци тогава си

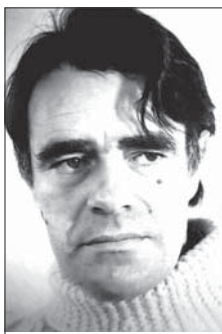
Ветеранът пенсионер от 6/140 в мечтания Китай, пролетта на 2024 г.

се!“. Макар да казва за себе си, че е „стар кокал“, Бонев не губи в годините способността да се възлнува: „Добре, че са приятелите и комшиите! За къде съм без тях!? Ако някой ти направи жест на добра воля, зачети му уважението, дори само с един бонбон!“, казва Чичо Манчо и оставя на масата пред мен не един, а няколко кутии с бонбони. Емоцията и стръвта към живота винаги са били част от него. Още от малък, когато заради работата на майка си, която била хигиенистка, често наднича зад кулисите на читалище „Искра“. Имал и роли в масовката. И днес помни репликата си: „Царю! Пратеник от Византия!“. Помни срещите с Парцалев, Калоянчев, Гец...И с Коста Цонев, който уйдисва на Манчо да танцува след представление с негова приятелка. В тоя „малък“ жест на актьора, Манол разпознава у Цонев Големия човек. Ръкостиканията с Големите на сцената за Чичо Манчо са по-ценни от здрависването с Първия навремето човек на партията и държавата,

ТВОРЦИТЕ НА „АРСЕНАЛ“

Те са хора открития. Творците арсеналци, настоящи и бивши, са трудно изброими – това са десетки хора, част от голямото арсеналско семейство.

Литература

Неделчо Ганев

Най-много са тези, съблазнени от перото. Мнозина имат своето литературно начало в „Арсенал“, след което – своя самостоятелен живот в литературата.

Сред най-популярните от тях е **Неделчо Ганев**, силно свързан с „Арсенал“. Работил е във фирмата 15 години – като настройчик, ОТК, редактор във в. „Заводска трибуна“. Автор е на 30 книги. Член е на Съюза на българските писатели. Почетен гражданин на град Чирпан.

Сред най-известните творци е поетът **Румен Днев**.

Първата му работа – и в живота, и в Словото, е в арсеналския вестник „Заводска трибуна“. Баща му, Деню Димитров, е дългогодишен профсъюзен деятел в предприятието. Румен Днев е член на СБП. Редактор е на книги. Магистър е по библиотечни науки. Носител е на национални поетични награди.

С „Арсенал“ е свързана творческата съдба и на българския хуморист **Трифон Ефремов /1936-2015/**, сътрудничил на много национални и регионални вестници и списания и на БНР. Автор е на над 120 000 афоризма, наречени „трифонизми“, и на няколко книги, в т. ч. „Трифонизми“ в пет сборника.

Трифон Ефремов

Между числата и думите е преминало арсеналското битие на писателя-хуморист от Казанлък **Иван Ханджиев**, икономист, дългогодишен председател на Взаимоспомагателната каса в „Арсенал“. Книгите му „Публична тайна“, 2000 г., „Да се разпозна вещото лице“, 2006 г., и „Афоризмиада“, 2016 г., развеселяват читателя с кратките си афористични форми, но и го карат сериозно да се замисли над подкопаните морални устои в нашето съвремие.

Още много са имената на арсеналци, пристрастни към писаното слово. Творческите им проявления са различни: поезия, проза, есета, документалистика.

Изобразително изкуство и дизайн

Своите творчески постижения имат и привлечените от тези творчески сфери. **Венко Юнаков** е

Венко Юнаков

главен дизайнер в „Арсенал“. Завършил е ВИИИ „Н. Павлович“. Специалист е по интериорен, екстериорен и промишлен дизайн. Има редица участия в национални изложби по дизайн и приложна графика.

Мария Пискова е графичен дизайнер в отдел „Маркетинг“ на „Арсенал-2000“ АД. Занимавала се е и със стра-

Мария Пискова

нирането и оформлението на в. „Трибуна Арсенал“. Пътешественичка и ветроходец. Участвала е в изложби. Рисува по призвание.

Тодор Ганарев

Тодор Ганарев е скулптор. По образованието е инженер-металург. През 1994 г. започва работа в „Арсенал“ като технолог, а на 29 години става директор на лярското производство във фирмата. Работил е в дирекция Национална сигурност, днес ДАНС. Животът му обаче е свързан със скулптурата. Заедно със съпругата си – инж. Радиана Дервенска, създават собствено лярско ателие. Автор е на три самостоятелни изложби в София. Изпълнява големи проекти за градска среда и фигури на известни личности – у нас и в чужбина. Едно от най-големите му творчески постижения е първият паметник на Васил Левски в Канада, открит в Торонто през 2017 г.

Нела и Стефан Христови са семейство творци, чийто път минава през „Арсенал“. В него са оставили най-много от себе си. Аранжирани са фирмения музей, Стефан е изработвал пана, пластики, дърворезби. Заедно с художника Рачо Трифонов са автори на паното на стената на Строителния цех в „Арсенал“. Нела е рисувала картини, често подарявани на специални гости – пейзажи, цветя, Чудомировите нащеници, които е изобразила и на стената на стола на Завод 3.

Ренина Лекова също е сред художниците, работили в „Арсенал“, след което се посвещава на децата – развива уменията им да рисуват. Работи в областта на живописата, графиката и скулптурата. Член е на Сдружението на майсторите на художествени занаяти и приложни изкуства.

Фотографско изкуство
Тя обича всички изкуства, но едно от тях е превзело сърцето и – фотографията.

Искра Буюклиева е Главен фотограф на „Арсенал“. Завършила е „Операторско майсторство“ в ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград. Благодарение на нея „Арсенал“ има своята памет в снимки за най-новата си история – продуктови и портретни, за арсеналския календар, за настоящата юбилейна книга, за периодични издания. Живота на фирмата тя запаметява и с видеокамера – с видеоизображения и звук.

Не е известен броят на изкушените от фотообектива арсеналци. Най-изявени са четирима: доайенът Цанко Вълчанов, който работи

в служба „Охрана“; Димитър Димитров, строителен инженер в направление „Проектиране, инвестиции, строителство“; Красимир Попов, който работи в Завод 6/104, и Силвия Попова от отдел „Металургични технологии“ на Завод 0. Надхвърлили любителското снимане, те участват в изложби и получават награди.

Филми

Много са арсеналци, които се увличат по правенето на филми, но повечето достигат до ниво добър видеоклип. Не такъв е случаят с Тихомир Стоянов, пътешественик и телевизионер, който, обикаляйки Европа, се е сраснал с камерата. Отвсякъде се завръща с филми, на които е сценарист, режисьор и оператор. През 2016 г. започва работа като организатор-производство в Завод 5/106. Избрал „Арсенал“, защото, когато бил дете, баща му Веселин Стоянов – журналист и писател, му разказвал за завода, в който има всичко – болница, пожарна, детска градина, производство, охрана, музей... Тихомир продължава да снима. Наблюдателното му око хваща кадри и от раз-

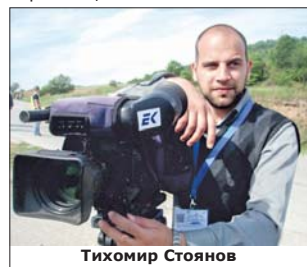
Нела и Стефан Христови

ноликото арсеналско ежедневие.

Приложни изкуства

Александър Александров е адвокат, 14 години е работил като главен юрисконсулт на „Арсенал“. Днес, извън кантората си, е в плен на необичай-

на страст – изработва макети на предмети и известни сгради от региона, България и света. В богатата му колекция са: къщата на Иван Хаджиенов в

Тихомир Стоянов

Етнографския комплекс, родната къща на акад. Дечко Узунов, Яхната, Чирпанлиевата къща в гр. Шипка, прочутите тракийски колесници, руска дача, бар от Дивия Запад, къщи от стария Созопол...

Народните танци

Арсеналци обичат народните танци. Десетки от тях, вкл. децата и внуците им, са преминали през фирмените фолклорни танцови формации. Навършилите възраст не изоставят любимото си занимание. Няколко бивши танцьорки са си сформирали група – „Хайде на хорото“, репетират в обедните почивки. Друга група са се обединили в концертна танцова съставка – „Теменуга“.

В далечна Канада, в Торонто, един бивш арсеналец, хореографът Димитър Минков, става ръководител на ансамбъл „Димитровче“, в който играят и чужденци. За родолюбивата си работа зад граница Минков е награден с високо българско отличие орден „Св. Паисий Хилендарски“.

Адвокат Александров

От ляво на дясно: Силвия Попова, Красимир Попов, Димитър Димитров, Цанко Вълчанов

Ансамбъл „Димитровче“ в Торонто

От юбилейната книга „100 години „Арсенал“ в Казанлък“

„Арсенал“ АД

Предлага работа за

Инженер-технолог на пластмасите

РАБОТНО МЯСТО

Отдел „Химико-технологичен“ и „Обособено производство“

За площадка Казанлък – 1 човек
За площадка Стара Загора – 1 човек

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЗАЕМАНЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

Образование и квалификация (задължително):

- Висше образование: химическо, инженерно-химическо, техническо.

Личностни качества:

- Лоялност, отговорност, инициативност, умение за работа в екип, комуникативност.

Допълнителни изисквания (препоръчително):

- Разработване и внедряване на технологични процеси за преработка на термoplastи и реактoplastи.

Препоръчително е кандидатите да бъдат на възраст между 23 и 55 години.

Работещите в „Арсенал“ ползват всички придобивки от социалната програма на дружеството, включително ежемесечните ваучери за храна, празничните бонуси и бонусите към работната заплата.

Желаещите да кандидатстват могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД: www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от Офис № 1 – Пропуски – на централния портал на дружеството в Казанлък – бул. „Розова долина“ № 100, или в Офиса на „Арсенал“ АД в Стара Загора – бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в посочените офиси в Казанлък и Стара Загора.Всички позиции, за които „Арсенал“ АД търси работници и специалисти, са публикувани на фирмения сайт: <https://www.arsenal-bg.com/jobs>.

Тел. за контакти: 0882987799; 0882987754; 0431/57747;

e-mail: kadri@arsenal-bg.com

Общински съвет – Казанлък:

В КАЗАНЛЪК ЩЕ СЕ ОБУЧАВАТ МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ, ОТНОВО НЯМА ОМБУДСМАН

Единодушно с 36 гласа „за“ Общинските съветници на Казанлък решиха Университет „Проф. д-р Асен Златаров“ – Бургас, да разкрие филиал в Казанлък, където ще бъдат обучавани студенти в бакалавърска степен по специалността „Медицинска сестра“. Решението за това бе взето на заседание, проведено на 28 ноември. За целта, за база на филиала бе предоставена част от сградата на пл. „Севтополис“ 11, бившият хотел „Балкан“. Съгласно предложението на общинска администрация, общинските имоти се предоставят на Университета за безвъзмездно управление в срок от 10 години.

Университет „Проф. д-р Асен Златаров“ е отправил мотивирано предложение до Община Казанлък за разкриване на филиал в Казанлък за осъществяване на обучение по специалност „Медицинска сестра“, на което местната власт откликна положително. В мотивите към доклада, предоставени на съветниците, се посочва, че в община Казанлък нуждата от медицински сестри е огромна. В лечебните заведения в Казанлък се предоставя медицинско обслужване и на населението от 5 съседни общини. В община Казанлък здравните заведения са МБАЛ „Д-р Христо Стамболски“, ДКЦ – Поликлиника Казанлък“ ЕООД, „Ескулап – В“ ЕООД, „Ар-

сенал“ ЕООД, МЦ „Казанлък“ ООД, МЦ „Мазалат“, както и много частни практики, медицински центрове и медико-диагностични лаборатории. Към тях може да се добавят още 13 детски градини с 16 филиала в населените места, 4 дневни детски ясли, 26 училища, 17 социални услуги, включително домове за възрастни хора,

дидатки – Мария Бресковска и Мария Славова. При тайно гласуване за Мария Бресковска гласуваха 24 съветници, а кандидатурата на Мария Славова бе подкрепена от трима съветници. Деветима съветници се въздържаха. За да бъде положителен изборът на омбудсман, са необходими 2/3 от гласовете на общинските съветници. При състав от 37 души, колкото е Общинският съвет в Казанлък, необходимият минимум от гласували „за“ е 25. Така 1 глас не достига на Бресковска и за втори път тя не успя да спечели позицията „Обществен посредник на Казанлък“. Председателят на Общинският съвет Николай Златанов обяви, че процедурата ще бъде стартирана отново.

Подкрепа за поредния етап на Детската академия в Розово

На сесията старейшините одобриха и предложението на общината да кандидатства по Проект „Красива България“ – по мяржа М02 „Подобряване на социалната инфраструктура“, по която може да се осигурят 500 000 лева за изграждането на пристройка за спален корпус към „Детската академия за развитие на таланти“ в Розово, както и за други СМР-дейности.

Димитър Бахчеванов

Част от сградата на пл. „Севтополис“ 11

Отново не бе избран омбудсман на Казанлък

Общинският съвет трябваше да избере обществен посредник между двете одобрени от комисията за оценка кан-

„Арсенал“ АД

Предлага работа за

ИНЖЕНЕР ХИМИЧЕСКИ ПРОЦЕСИ

В ЗАВОД 4

ЗАДЪЛЖЕНИЯ:

1. Разработва нови технологии и подобрява съществуващите, с цел увеличаване на производителността на труда и намаляване на разходите на основни и спомагателни материали, ел.енергия и др., оказващи влияние на качеството и себестойността на произвежданата продукция в областта на корозионната защита на готовата продукция съобразно изискванията на нормативно техническите документи;
2. Постоянно контролира качеството на различните покрития и консервация на корозионна защита, обуславящи пригодността за готовата продукция за удължаване на изискванията в съответствие с предназначението ѝ;
3. Извършва необходимите разчети за химикали и другите материали, необходими за изпълнение на утвърдените технологии и оформя съответната документация и ги представя за утвърждаване по съответния ред;
4. Анализира и систематизира получените резултати от измервания и изпитване на готовата продукция и информира за тях ръководителя на отдела;
5. Участва при разработването и внедряването на нормативно техническите документи за използваните в производството суровини и материали, както и при установяване на разходните норми и допустимия брак в производството;
6. Анализира произтичащите от качествата на суровините и материалите и от съблюдавания технологичен режим причини за допуснатия брак и дава предложения за тяхното отстраняване;
7. Участва в приемателните комисии при извършване на ремонти на оборудването и съоръженията и дава мнения относно качеството на извършваните ремонти;
8. Провежда текущ контрол по състоянието на технологичното оборудване и уведомява ръководителя на отдела за установени нередности;
9. Участва при съставянето на актове и протоколи за качеството на материалите и за допуснатия в производството брак и ги подписва.

НЕОБХОДИМА КОМПЕТЕНТНОСТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

1. Да знае техническата и технологичната документация на производството;
2. Да знае нормативните актове и вътрешните инструкции, определящи изискванията за качествените параметри на готовите изделия;
3. Да знае реда и изискванията за извършване на химико-физическите измервания, анализи и изпитвания в хода на производството;
4. Да знае стандартите, нормативите и други изисквания за оформяне на резултатите от извършените химически изследвания и анализи.

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЗАЕМАНЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

1. Висше образование, специалност „Химия“;
2. Стаж по специалността – 1 година;
3. Да познава нормативните актове, свързани с българските държавни стандарти.

Работещите в „Арсенал“ ползват всички придобивки от социалната програма на дружеството, включително ежемесечните ваучери за храна, празничните бонуси и бонусите към работната заплата.

Желаещите да кандидатстват могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД: www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от Офис № 1 „Пропуски“ на Централния портал на дружеството в Казанлък бул. „Розова долина“ № 100 или в Офиса на „Арсенал“ АД в Стара Загора – бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в посочените офиси в Казанлък и Стара Загора.

Всички позиции, за които „Арсенал“ АД търси работници и специалисти, са публикувани на фирмения сайт: <https://www.arsenal-bg.com/jobs>.

Тел. за контакти: 0882987799; 0882987754; 0431/57747; e-mail: kadri@arsenal-bg.com

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ДЕЙСТВИЕ: „АРСЕНАЛ“ - ТЕХНИЧЕСКИ УНИВЕРСИТЕТ - ГАБРОВО

„Арсенал“ бе сред специалните гости на тържествената церемония, с която бяха отбелязани 60 години от основава-

Дома на културата „Емануил Манолов“, събра студенти, преподаватели, гости от общинската и областната администра-

И в Габрово четат в „Трибуна Арсенал“ - от ляво надясно: инж. Йордан Йорданов, проф. Илия Железаров и инж. Владимир Чучумишев са заедно на празника на университета

нето на Техническия университет в Габрово (ТУ-Габрово). По случай годишнината „Арсенал“ направи и дарение, което ще подпомогне дейността на университета, утвърдил се като съвременен и иновативно висше училище.

Церемонията, състояла се в

ция, ректори на университетите в България, представители на бизнеса, партньори на висшето учебно заведение, чуждестранни делегации.

На тържественото честване „Арсенал“ АД бе представен от инж. Йордан Йорданов, директор „Технически въпроси“,

и инж. Владимир Чучумишев, ръководител-направление „Образование, квалификация и кариерно развитие“. От името на компанията те връчиха на ректора на университета проф. д-р инж. Илия Железаров паметен плакет на „Арсенал“ и поздравителен адрес от генералния директор на дружеството инж. Николай Ибушев. Подаръкът бе придружен и с екземпляр от последния брой на фирмения вестник „Трибуна Арсенал“, в който е отделено специално място на сътрудничеството между „Арсенал“ АД и Технически университет – Габрово и на подписаното това лято Споразумение между двете страни. В резултат на дългогодишното партньорство и успешното взаимодействие, тази година в ТУ – Габрово, бе открита нова магистърска програма по специалността „Роботизирани модули и системи за автоматизация“, която отговаря на нуждите на „Арсенал“ от специалисти в тази сфера. Програмата бе акредитирана за рекордно кратки срокове, а обучението ще бъде изнесено в дружеството в Казанлък и в университета в Габрово. Арсеналско присъствие имаше и на

празничната сцена по време на тържеството. Една от асистентките на знаменосеца бе Анита Шопова, студентка IV курс, специалност „Мехатроника“, която е стипендиантка на „Арсенал“ АД. Анита е възпитаничка на Механотехникума в Казанлък и премина дуалното си обучение в отдел КАПП на дружеството. За 24 май т.г. талантливото момиче бе отличено с грамота от университета за отличия си успех.

За 60-те години от своето на-

ри, и над 500 докторанти. Към настоящия момент над 3300 бакалаври, магистри и докторанти получават своето образование в модерно обзаведени учебни зали и изследователски лаборатории, в лабораториите на „Габрово Техпарк“ и в реални работни условия във фирмите партньори. Университетът предлага качествено обучение в съответствие с изискванията на бизнеса по 18 широкопрофилни бакалавърски специалности, 28 съвременни магистърски специалности и 26

Стипендиантката на „Арсенал“ АД Анита Шопова, вдясно, е сред отличниците на университета

чало до днес в ТУ – Габрово, са се дипломирали почти 40 000 висшисти, предимно инжене-

докторски програми в областта на техниката и технологиите, стопанските и социалните науки.

ПРОДЪЛЖАВА ДУАЛНОТО ОБУЧЕНИЕ НА БЪДЕЩИ ПРИЛОЖНИ ПРОГРАМИСТИ

25 възпитаници от 11 клас, специалност „Приложен програмист“, на Профилна гимназия природо-математическа гимназия „Никола Обрешков“ – Казанлък

Официалното откриване на учебната година по програмата за дуално образование се състоя на 25 ноември в учебната зала на „Арсенал“. За целите на

кариерно развитие“, поздрави учениците от името на ръководството на „Арсенал“. Той подчерта значението на сътрудничеството с Математическата гимназия за професионалното ориентиране и развитие на подрастващите: „Това е част от политиката на дружеството за създаване на знаещи и можещи млади хора, част от които биха избрали „Арсенал“ за своята професионална реализация след завършване на образованието си“.

Красимир Дамянов, директор на ППМГ „Никола Обрешков“, специално благодари на „Арсенал“ и лично на г-н Николай Ибушев за предоставената възможност възпитаници на гимназията да се обучават в дружеството. В своето приветствие към учениците той подчерта: „Вие сте щастливци, че имате възможността да се обучавате в най-голямото машиностроително предприятие в България, което за нуждите на учебния процес оборудва зала с нова компютърна техника и осигури наставници сред най-добрите специалисти в сектора, които да водят обучението ви“. Дамянов

призова учениците да се трудят отговорно и да защитят името на училището.

Наставниците от дружеството от тази специалност от 2023 г., те са шестима. Това са Боян Александров, Милена Желева, Таньо Стоев, Бангел Пергелицев, Валентина Каличкова, Светослав Стоянов – водещи специалисти от отделите „Информационно обслужване“, „Компютърно обслужване“, ЕРП, „Програмиране“ и „Техническа подготовка и управление на производството“ на „Арсенал“ АД.

С е д е м 12-класници от паралелката „Приложен програмист“ на ППМГ продължават дуалното си обучение в „Арсенал“. Те проведат практическото си обучение във фирмата за втора година, като съгласно учебния план, ще идват на занятия три

пъти седмично. Според Милена Желева, която работи с учениците от Математическата гимназия от тази специалност от 2023 г., те са изключително любознателни, умни и отговорни, с огромно желание да учат и надграждат знанията си.

В дуалното обучение на един десетокласниците от страна на

Стартът на дуалното обучение е даден

(ППМГ) са от втория випуск на гимназията, провеждащ дуално си обучение в „Арсенал“ АД. Момчетата и момичетата, които се обучават в реална работна среда, ще посещават предприятието два пъти седмично в продължение на две години. За своето практическо обучение те сключиха трудови договори с дружеството.

обучението тя бе оборудвана от фирмата с 25 нови компютъра, а софтуерът бе разработен съвместно от специалисти на „Арсенал“ и учители от Математическата гимназия, съобразно изискванията на учебния процес.

Инж. Владимир Чучумишев, ръководител-направление „Образование, квалификация и

Милена Желева е една от арсеналските специалисти - наставници на учениците от Математическата гимназия

гимназията са ангажирани учителите по професионална подготовка Стефан Димитров, Севдалина Младенова, Здравка Димитрова и Константин Философов.

От стр. 1 В „АРСЕНАЛ“ ОТВОРИ ВРАТИ МОДЕРЕН СТОМАТОЛОГИЧЕН...

Това говори за липса на навигация сред населението за търсене на навременна стоматологична помощ и подценяване на профилактичните прегледи. „С нашата работа искаме да насърчим хората да следят по-внимателно денталното си здраве. Към всеки пациент подхождаме индивидуално, като обясняваме от какво има нужда, какви са възможностите за лечение, в какви срокове ще се извърши. На всеки правим електронно досие, в което отбелязваме абсолютно всичко, свързано с извършените манипулации, дати на посещение, време за контролен

преглед“, казва още д-р Матьо Паташев.

Стоматологичният кабинет в Поликлиниката на „Арсенал“ ще работи всеки ден, от понеделник до петък, на две смени. Има договор с НЗОК, като в пакета по Здравна каса са включени един профилактичен преглед и три манипулации, които са безплатни

Красимир Папазов поздравява д-р Матьо Паташев и екипа с новото начинание

за здравноосигурените лица – те ще заплащат само потребителска такса. При необходимост от спешна помощ в събота и неделя лекарите от „Паташев дент“ приемат пациенти в кабинетите в населените места в община Казанлък, където имат практика. От името на ръководството на „Арсенал“ поз-

дравление към екипа на новия кабинет поднесе Красимир Папазов, ръководител-направление „Безопасност и здраве при работа“. Фирмената организация на КНСБ осигури за лекарите и пациентите диспенсър за вода. В първия работен ден младите стоматолози бяха поздравени още от председателите на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в дружеството Атанас Бозов и Любомир Лалев и от екипа на Служба „Трудова медицина“ с ръководител д-р Ваня Карабойдева.

Записването за часове става на телефон: 0877763348.

Страницата подготви: Юлия Младенова

КОВАЧЪТ СТЕФАН ЧАКОВ: ЗА ЖЕЛЯЗОТО И ЧОВЕКА

„Четвърто поколение работим с метали“, удря нагорещеното желязо с трикилограмовия си чук ковачът от Крън Стефан Чаков, докато нарежда: „Баща ми беше военен представител в арсеналския Завод 1 – Лалю Чакъв, аз също почнах там през 1986-а. Дядо е бил работник в Аеропланната фабрика, синът ми – ето, помага при мен“.

В първите брънки на верижката на днешните Чакови с имена: Стефан – Лалю – Стефан и пак отначало, по бабина линия стои и един свещеник от славната тук фамилия Йовчеви. Стои не друг, а онзи, описан от Захари Стоянов поп Иван, който отива да опее и погребне убитите четници на Бузлуджа през лято-

Желязото не търпи човешко насилие, ако го претовариш, не става работата, обяснява майсторът. „Когато действаш със сила, вземаш формата от желязото“. Нещо повече – онзи ковач, който насилва метала, често сам се разболява. Принуден е да се откаже, мускулите му отказват – силата, която кове, следва да иде не от човека, а от чука. От човека желязото поема само душата си, то се оформя от човешки дух. От духа на ковача, щото „ковачите са духовни хора!“.

Връзката между ковача и човека, поръчал си нещо при Стефан, е специална, даже – тайнствена. Често, докато работи, майсторът си прави компания с

наковалня, с която сега работи, идва след обядане от приятел. Взима я от буничето за скрап. Платил си я на килограм. Върши му страшотна работа! „Наковалнята е майката на работилницата“.

Стефан има четири наковални, най-старата е на сто години. Клеците му са над 10 – криви, прави и за кръгъл материал. Има и за топене във водата. Едините клеци са си негова изработка: „Ако не можеш да правиш клеци, не ставащ ковач. Това е изпитът на ковача“.

И други професионални тайни могат да се научат тук: „В огъня боклуци не се хвърлят“. Там има само чисти донбаски каменни вългша. Развиват температура до 1200 градуса. Край пещта на Стефан можеш да чуеш и други истини – истините за човека: „Днес хората полудяват, алчни станаха, прекалено алчни и себелюбиви. Заради туй сме на туй дерредже!“. Алчността и ковача може да затрие: „Стане ли алчен ковачът, губи си занаята. Станеш ли егоист, отиваш си – познавам трима такива“. Затова Стефан кове с тежък чук, така мускулът работи по-малко. Човекът си пази силата. Така е с истинските майстори на желязото. Дори с най-ниските в занаята – селските ковачи като него. В турско време им викат „карадемирджи“ – те поддържат земеделските сечива за нивата и градината. „Ние сме в дъното на йерархията, но ние сме жизненоважни. Без нас хората гладуват – няма мотика кой да им направи, нито пък ножа. Хем остават гладни, хем беззащитни!“.

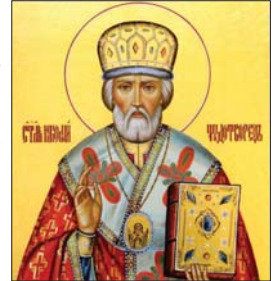
Стефан Чаков е здрав мъж. Край пещта под навеса на двора, през ноември по къс ръкав под дългата до глезена кожена престилка, той кове и разказва. На всеки. При него идват от цяла България и даже от цяла Европа. „Чужденците най-много ги кефи да видят как от старото правиш ново – с ръцете си и с душата“, казва крънчанинът.

Душата си на ковач той вдъхва и на 30-годишния си син, който довършва заготовките в готови ножове. Защо синът му го наследява в страстта по металите? Причината не е в дипломата му от Механото в Казанлък. Както татко му казва: „Всеки бива призован по някакъв начин!“.

Баща и син си имат лични и семейни марки ножове. Почеркът им личи. Стефан никога не бърка, когато види някъде свой нож. Разпознава го веднага. Макар да прави различни видове. Най-често остриета тук си поръчват ловците, но се купуват и за подаръци. Семейството продава и по съборите в България, където ходи младият Чаков – Асеновград, Сопот, Плевен. В Шипка лятото ходят и синът, и бащата. „На съборите се споделят опит. Ние, ковачите нямаме тайни един от друг, иначе занаятът ни щел умре. Развамя се, че е обратно – той се възвраща, един от малкото, които се развиват днес“, доволен е Стефан Чаков. Като цяло е удовлетво-

Наздравица за Никулден!

На 6 декември Българската православна църква отбелязва Деня на Свети Николай Мирликийски Чудотворец (Никулден). Името му означава „Побеждаващ“ и се почита като покровител на бедните, децата, моряците, рибарите, пътешествениците, търговците, банкирите, пивоварите, фармацевтите. Свети Николай е единственият светец, на когото се приписва, че притежава силата да възкресява, посредством молитвата си. Според народно-християнския мит за подялбата на света, на него се паднали моретата, реките, езерата. Той е господар на целия подводен свят, затова на траpezата се поднася риба, чие то тяло е покрито с люсти, за да има късмет и изобилие в дома. На 6 декември се украсяват коледните елхи.

Никулден е празник и за всички хора, носещи името Николай и Никола, както и Кольо, Никол, Николина, Николинка, Николета, Никол. В „Арсенал“ АД това са близо 260 души, които ще вдигнат наздравица, за да се свети името им и да ги закриля един от най-почитаните светци. Сред именитите именници са генералният директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев, директорът на Завод 2 инж. Николай Мелешко и още десетки всеотдайни арсеналци.

Нека четъ здрави, благословени и с победи да се увенчава всяко тяхно начинание!
Честит имен ден! Честит празник!

6-МЕТРОВИ ЧИНАРИ ИЗВИСИХА СНАГА

От стр. 1

Три 6-метрови млади чинара бяха засадени в парковото пространство до Електронно-изчислителния център от генералния директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев, изпълнителния директор на „Арсенал“ АД и „Арсенал-2000“ АД инж. Христо Ибушев и от изпълнителния директор на „Арсенал-2000“ АД и производствен директор на „Арсенал“ АД инж. Билян Тошков.

За 100-ия юбилей на „Арсенал“ в Казанлък и 146-ата годишнина от основаването на предприятието изборът на чинар за увеличаване растителното богатство на дружеството носи послание към поколенията напред. Чинарът е величествено листопадно дърво, което достига внушителни размери и изключителна дълголетност. Описани са индивидуални примери на стъбло 18 метра и възраст около 2000 години. В регистъра на българските вековни дървета има 71 вековни чинара или групи от чинари. Така засаждането на младите чинари носи символи-

В инициативата се включиха и инж. Христо Ибушев и инж. Билян Тошков

ката за динамичен и устойчив растеж, за дълголетие, стабилност и достолепие. Това, с което „Арсенал“ се утвърди във времето от своето създаване до днес и достойно посрещна годината на своя първи век в Казанлък.

Юлия Младенова

Ковачът Стефан Чаков на работното си място

то на 1868-а, при което вижда лично върху ръката на един от тях, с изписаните с барут букви: Х. Д. Според фамилияните спомени на Чакови, точно дадо им е българинът, измолил погребението на четниците от турските власти в Казанлък, които стрелнах с плаването на чумата, заради чакалите, разнасяли човешките кости.

В тази крънска къща днес се тачат свято две неща: силата на метала и тайнството на християнството. „Ако селото няма ковач, умира гладно, ако няма свещеник – пада от духовна смърт“, дума си край огъня Стефан като един вековен мъдрец, докато мъжката му воля ведно с мощта на чука и душата на наковалнята, оформят пред очите ми жещката желязна пръчка в заготовка за ловджийски нож.

Заготовките за ножове Стефан прави от отпадците в производството на местен завод, купува ги на килограм. Едно острие той оформя за не повече от 40 минути: разпалва огъня в пещта с ръжена, слага пръчката в него, загрева в черните вългша, пуска въздуха над жърта, вади с клеците, кове и обръща светещото парче желязо. И така няколко пъти. Накрая топли в студена вода и калява. Докато прави това същ завидна вещина и видима радост от случващото се, мъжът наговаря: „Занаятът ни е хубав, макар и мръсен! За трудно, не е трудно, стига да не товариш желязото!“.

Желязото не бива да се насилва

От хорската добрина хляб

Стефан е благодарен за всичко. Без жестовите на съседи, колеги и приятели нямало да го бъде. Напуснал преди пет години Завода за пружини, но още си е близък с хората там. Помогат му. Помощ дошла и от Дяката и Павлина от Крън, дълбоко им благодарни! И голямата

рен от съдбата си. И от срещите си с добри хора. Затова и той прави добро.

Последният му жест са изкованите от него малки вилници за барбекю, подарени за спомен на членовете на журито в тазгодишното издание на местния есенен конкурс „Крънска плодова“, спонсориран от коалиция „Алтернативата на гражданите“. „От сърце ми идва!“, казва просто Стефан, който обича да

изненадва с личен подарък и всеки свой гост, приседнал край огнището му да сподели тайнството на ковачаното желязо.

Топло е. От ударите на чука върху наковалнята ковачът вади песен. Едно коте се греє при огнището. В джоба ти трепка специално изковано и наречено за теб малко метално листенце. И ти се иска да дойдеш пак.

Диана Рамналиева

От стр. 1 Румяна Загорска: ПРЕЛЕСТЕН БОЕЦ

Научава от нея много – и двете са инженери от ТУ – Габрово, но имат и втора специалност. При Румяна това е счетоводството – записва го успоредно с индустриалния мениджмънт „от скука“ – в балканския неоглям град нямало много какво да се прави, ако не учиш. Комбинацията между техническото и икономическото знание днес й е безкрайно полезна. Всичко, което си научил някога, е полезно, разбира Загорска, макар и още достатъчно млада – в средата на своето четвърто десетилетие. Работи с английски език, макар че в училище първият ѝ чужд език е френски. В Хуманитарната гимназия учи испански. В „Доставки“ е така – езиците тръбват: „Някога е същински кошер при нас, хиляди имейли, гъмжило от различни езици и звън на телефони към страни от целия свят“. Материалите и суровините за оръжейницата идват тук и от цяла Европа, и от други континенти. „Важното е да се намери това, което е подходящо за производството, но и на добра цена“, обяснява Загорска казусите на ежедневието си. То е повечето от динамично, особено напоследък. Но тя така обича – да не спира, да търси и намира и без да усети, че дошъл краят на работния ден: „Не съм от хората, които се отказват, няма да легна и да се предам. И е изключително удовлетворяващо да намериш най-добрата резултат, да се справиш, да преодолееш предизвикателствата. Така се чувствам добре, придобивам опит, нови способности, умения – нещо, което никога няма да ти отнеме. И което винаги може да ти потрябва, което да приложиш, при това – с повече увереност и успешност в получения резултат“.

В началото било трудно

Първите седмици тук са тежки. Но в „Арсенал“ не те оставят без подкрепа. Румяна веднага разбира това: „Имам прекрасни колеги! Вярвам им безрезервно! Много са ми помагали, тук има чудесна приемственост – предават се приложни умения, опит, завети“.

„Арсенал“ е като едно семейство“, усеща от първия ден Загорска.

Впечатленията ѝ имат база за сравнение. Това не е първото ѝ работно място. 9 години преди това е на възлова позиция в продажбите на пенсионно-осигурителни пакети в местен клон на голяма банка. Да си регионален представител също не е лесно. Иска се упоритост, много търпение, работа в екип и индивидуален подход към всеки. Но липсва атмосферата на „Арсенал“ – „град в града“, както и усещането за подкрепа от голяма фамилия. Сега Румяна работи заедно с двойсетина колеги от „Доставки“, разпределени по вида на материалите, които осигуряват. Тук и тримата заместници на ръ-

ководителя – Гергана Начева, Мария Ненова и Донка Тенева, са на разположение за решаването на всякакви казуси и по всяко време. „Това улеснява работата“, казва Румяна. Улеснение идва в последната година и след въвеждането на нов софтуерен продукт, който цели

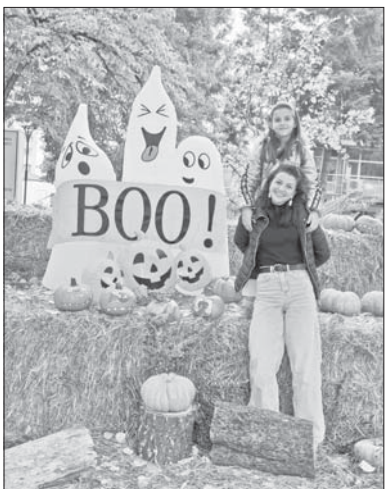

Отборът на Завод 0 по волейбол, с разпределител Румяна Загорска, първата от дясно наляво

подобряването ефективността на труда на специалистите тук. Работят и с фирмената система „Техноклас“. Постепенно се излиза изцяло от класическия хартиен похват. Но се „общува“ не само с компютъра и телефона. Тук идват ежедневно на крака и десетки производственици от различните заводи, за да кажат думата си по годността на доставките за технологията на различните процеси.

Гъмжило не свършва никога

В свободното време динамиката продължава. Почва се още в 6.00, когато Румяна буди дъщеря си, за да се приготвят за училище. Аврора е боец като мама. „Изобщо, сега е времето на жените бойци“, смее се За-

С дъщеря си Аврора по време на любимите разходки заедно

горска. Шерката е зискателна към себе си, упорита и от малка – перфекционист. Пълна отличническа в училище плюс три пъти балет и два пъти английски седмично. Често домашните са в графика за почивните дни – самостоятелната работа по различни проекти е задължителна за добрия ученик днес. „Заниманията в клас не са достатъчни, хубаво е, че Аврора приема това с радост и амбиция да се докаже“, радва се мама. Но внимава малката да не се претоварва. Двете всяка събота от години са в залата на зумбата с Гери. Напоследък Румяна поема по по-трудната пътека на кондиционните групови

тренировки strong nation. По 3 пъти седмично. Тук физическата активност е до изтощение. Първоначално е жива мъка. „Но... просто продължаваш да се мориш – нужна е упоритост, също и мотивация“, пояснява Румяна. В групата тя се намира с още млади майки, отдадени

на грижата за духа и тялото си с убеждението, че това е здраве, а „здравият човек може всичко, стига да има кураж!“. Тук се откриват и нови приятелства – излизат заедно на кафе, обичат да танцуват вечер или да слушат качествена музика в казанлъшкия пианно бар. Чалгата не е на почит. Румяна предпочита рок и денс-парчета – все пак, балетът е в кръвта ѝ.

Спортът е важен

Румяна играе и волейбол... Още от гимназията, когато стигат дори до Републиканско. В „Доставки“ тя научава от колежка, че отборът им, един от най-добрите в „Арсенал“, има нужда от свежи попълнения и решава да се включи. Тренировките са в обедините почивки. Треньорите са колегите от мъжкия отбор на завода. Загорска поема основната роля на разпределител. На последния фирмен турнир печелят и жените, и мъжете: „Пълна хегемония на Завод 0!“, – не крие радостта си експертът „Търговия – внос“. Дамите се събират едва три седмици преди състаненията, но печелят! „Продължаваме да тренираме, колегите от мъжкия отбор помагат много с наставления и логистика. До година ще сме още по-добри!“, сигурна е Румяна.

За себе си в ежедневието на отличен служител и перфектен родител Румяна Загорска говори с усмивка. Изглежда перфектно. Има грацията на балерина. Не спира да се усмихва. От нея струи оптимизъм без никаква знак за умора. Тя вдъхновява. Ангажира се и с родителска активност в училището на дъщеря си Оу „Георги Кирков“. Не се смянява, че това е най-доброто училище, тя също е учила там. Затова от самото начало на идването на Аврора тук Загорска влиза в родителския актив. Последните две години е и част от Обществения съвет. Винаги има какво да се прави, учителите и децата имат нужда от подкрепа. Късните ѝ вечери понякога са за това. Ранните – за домашните на Аврора и топлата вечеря. За жените бойци денят приключва късно. Но – такова е времето, в което живеем. И Румяна Загорска няма никакви намерения да му се огъва. Боец. Но – прелестен!

Диана Рамналиева

Симеон Симеонов: Образованието и опитът се оказаха най-важни

Симеон Симеонов е само от три години в цех 222 на Завод 1, а вече се е утвърдил като един от добрите и ефективни работници в екипа. Тази есен той е сред отличените в Алеята на трудовата слава – съвсем заслужено, единотрушени са и неговите преки ръководители, и колегите му.

Симеонов се завръща към професията, която е изучавал в казанлъшкия Механотехникум. По време на обучението му, тогава до 13-и клас, програмата и специалностите са били доста по-различни от сегашните. Бил е в паралелка, подготвяща оператори на металорежещи машини, които получават сертификат, даващ им възможност да намерят работа дори извън границите на страната.

Симеонов се дипломира с много добър успех. Макар и след години, полученото средно специално образование се оказва много полезно за професионалното му развитие.

Но съдбата го повежда по по-различни пътища. Работи на позиции, които нямат нищо общо с изучаваната професия в техникума.

„Винаги съм бил готов да приема всякакви предизвикателства, да вземам различни решения, според собствената си преценка. Преди години ме съкратиха и реших да потърся препитание в чужбина. Това бе важен избор, но добре обмислен ход от моя страна.

Започнах работа в един малък белгийски град, в близост до френската граница, във Валонската част, т.е. френскоговорещата. Работих във фабрика за обработка на месо. Работодателят бе много коректен, осигурен ми бе нормален трудов договор, добри условия на труд и добро заплащане. Там бях три години и сигурно нямаше да напусна, ако не беше се разболял баща ми. Наложи се да се върна и, слава Богу, татко се възстанови. С натрупания опит, особено след белгийския си период, имах определени изисквания към новия си работодател – той да бъде коректен и точен, като белгийците. Тогава разбрах, че в „Арсенал“ АД търсят работници и подадох документи. Въпреки че не съм работил на такава позиция, служителите в „Човешки ресурси“ оценява дипломата ми и много бързо получих отговор, че съм одобрен. Така постъпих в цех 222, където работя на универсален струг. Оказа се, че наученото в училище ми е от голяма полза и че не съм го забравил. Да навляза в работата много ми помогна един от по-старите колеги – Асен. Колегите ми казват, че много бързо съм се включил в екипа, а признанието, което получих тази есен, доказва, че оценката им е била правилна. Не се хваля. Просто, където и да съм работил, винаги съм се старал да бъда съвестен и добър в професията, да изпълнявам задачите си ефективно и качествено“, споделя Симеон.

В цеха се изработва само един детайл от специалната продукция на завода, работи се само редовна смяна, на норма. Според Симеонов, всичко е максимално добре организирано, има достатъчно работа, заплащането също е увеличено в последните години. В цеха има много здрав колектив, началникът Божидар Зафиров и другите ръководители са готови винаги да помогнат по всеки повод. А с организацията на трудовата дейност и със социалните придобивки за работниците и служителите, които осигурява, „Арсенал“ АД напълно може да се приравни със стандартите на изрядните западни компании.

От доста години Симеон живее в Горно Черковище, а от там до работата в дружеството пътуват и други арсеналци. Причината да се пресели е, че фамилията му живеела в един от високите блокове в западната част на Казанлък, на 13-я етаж. Асансьорът често се развалял и се налагало по няколко пъти на ден да изкачват етажите. Затова купили имот в родното село на баща му Михаил. „В съвременния живот хората са мобилни и свободни да правят подобен избор. Особено когато имаш сигурна и подходяща работа... А това ме кара да се чувствам спокоен и уверен за бъдещето си“, казва Симеон Симеонов.

Димитър Бахчеванов

Изпълнителният директор на „Арсенал“ АД и „Арсенал-2000“ АД инж. Христо Ибшев връчва отличието на Симеон Симеонов

ФИЛИП КУТЕВ**Фолклорът е просто нещо, но се изисква
голяма култура, за да го разбереш**

„Има мит, че Орфей е роден там, където сега е България. Изглежда, че това е факт, а не мит, цом неговите дъщери още пент там”, пише в „Ню Йорк Таймс” през 1963 г. Заслугата за силните емоции, които българският фолклор предизвиква в САЩ, са на Филип Кутев и неговия ансамбъл, завладял публиката в още над 50 държави по света. Филип Кутев (1903-1982) е български композитор, диригент и обществен деец. Народен артист. През 1951 г. създава най-големия у нас фолклорен ансамбъл, на който е художествен ръководител до смъртта си и който днес носи неговото име. Председател е на Съюза на българските композитори от 1954 до 1972 г. Създавател е на Фолклорните празници „Славееви нощи” в Айтос.

Автор е на хорови произведения, на произведения за симфоничен оркестър, на камерна и филмова музика. Първ обработва народни песни за многогласен хор. Сред шедьоврите му са: „Полетнала е Тодора”, „Прехвъркна птичка”, „Пале ли си, зюмбиол ли си” и много други. Изключително популярни са: „Българска рапсодия”, „Лазарска сюита”, кантата „Девети септември”, симфоничната поема „Герман”, композициите за народен оркестър „Трите пъти”, „Шопска сюита”, „Тракийска сватба”.

Носител е на Народен орден на труда златен; орден „Народна република България”, първа степен; орден „Георги Димитров”; на голямата награда на СБК за 1972 г. за цялостното му творчество и други. Три пъти е избран за депутат. Почетен гражданин е на Сливен. Името му носи Националното училище за фолклорни изкуства в Хотел. Паметници в негова чест са издигнати в родния му град Айтос и в Борисовата градина в София. Един от булевардите в столицата е кръстен на него. Книги за композитора са написали Стоян Стоянов – „Филип Кутев”, и съпругата му Мария Кутева – „Искам да разкажа за Филип” и „Верую”. През 2011 г. Етнографският музей към БАН представи експозиция, посветена на 60-ата годишнина на ансамбъл „Филип Кутев”. Своя 70-годишен юбилей през 2022 г., който бе под патронажа на президента Румен Радев, ДФА „Филип Кутев” отбеляза с национално турне.

С музиката – от дете. Филип Кутев е роден на 13 юни 1903 г. в гр. Айтос в семейството на общински чиновник. От малък слушал народна музика, любими му били мелодиите на беканците от Беломорска Тракия. Спомнал и народните обичаи. Свирил на дървена свирка, по-късно му купили флейта. Обичал и да рисува, искал да стане художник, помагал в изписването на

Софийската опера и преподавател в Държавната музикална академия, проф. Ханс Кок. Той го подготвил и Филип завършил музикалното училище като частен ученик през 1926 г. Следващата стъпка била висшето образование. През 1930 г. завършил Педагогическия факултет на Консерваторията. По време на следването си бил

иконите в църквата в съседно село. Семейен приятел, гостувал у Кутеви, оставил цигулката си и не я потърсил повече. Филип започнал сам да се учи да свири на нея – по слух, тъй като още не познавал нотите. Това предопределило пътя му, музиката го увличала много силно. В Айтос обаче, освен часовете по пеене, нямало възможности за по-сериозна подготовка на талантливото момче.

Музикалното образование. През 1922 г., на 19 години, младият Кутев заминал за София с намерението да получи музикално образование. Заради възрастта му обаче не го приели за редовен ученик в Софийското музикално училище. Започнал да учи цигулка при чешкия педагог, концертмайстор на

принуден да работи – като чиновник, оркестрант в I пехотен полк, в оркестрите на софийските кина – по време на нмото кино озвучаването в киносалоните ставало „на живо”.

След дипломирането си Кутев преценил, че познанията му по хармония и композиция не са достатъчни и вземал уроци при оперния диригент проф. Асен Димитров. Направил първия си опит в композирането – „Скерцо” за симфоничен оркестър, но творбата нямала особен успех.

Голяма роля за по-нататъшното му развитие има маестро Георги Атанасов. Под негово влияние Филип Кутев се явил на изпит за военен диригент и започнал професионалната си дейност в армията. Бил назначен за капелмайстор в 24-и пехотен полк в

Бургас, където ръководел и градския самодеен оркестър.

През 1933 г. Петко Стайнов и Стоян Брашованов му издействат Хумболтова стипендия, но заради идването на Хитлер на власт Филип Кутев отказал да замине за Германия. През 1935 г. бил преместен на служба в София. От следващата година е член на Дружеството на българските композитори „Съвременна музика”. До 1944 г. работел в 6-и пехотен полк, после в ШЗО и във Военното училище, след което, до 1951 г. – в Политическо-то управление на Министерството на народната отбрана. Отговарял за музикалните въпроси във войската и ръководел културната дейност на Централния дом на БНА в София. Това е времето, когато пише много войнишки, масови, детски и младежки песни.

Творчеството. Опирайки се изцяло на българския фолклор, Филип Кутев създава хорови песни, сюити за солово пеене и камерен оркестър. Композира и музиката към филмите „Под игото”, „Несплохен път”, „Героите на Шипка” и „Житър Петър”.

Творчеството му го утвърждава като един от най-изявените и самобитни български композитори. Първото му голямо произведение е „Българска рапсодия”, 1935 – върхоу тема от народни песни. През 1940 г. за първи път е изпълнена симфоничната му поема „Герман”, в която описва мъките на българския народ през тежките сушави години. Създава и няколко вокални сюити на фолклорна основа, от които публиката най-добре приема „Сакарска сюита”. „От нея лъха стънце, радост и щастие”, пише критиката.

Израдена е на основата на народни песни, записани от автора в село Дрипчево в Сакар п л а н и н а . През 1946 г., по текст на Богомил Райнов, създава кантата „Девети септември” – първата

в съвременната българска музика. С нея печели конкурс, обявен от Комитета за култура. През 1950 г. е премиерата на Симфония №1 – „Младецка”. По идейното и композиционна техника тази творба е нов етап в творческото развитие на композитора.

Кутев е първият, който създава многогласни песни за битов еднороден хор: „Два са змийки бятя”, „Дона на порти седеши”, „Полетнала е Тодора”, „Кажи, кажи, Ангий”, „Огряла е месечина”, „Пале ли си, зюмбиол ли си” и много други. Авторското му творчество за репертоара на създадената от него ансамбъл се превръща в класика и образец за много други творци в

жанра на фолклорната обработка. „Фолклорът е толкова просто нещо, но се изисква голяма култура, за да го разбереш”, казва Филип Кутев.

Ансамбълът. Идеята за създаване на голям български професионален народен ансамбъл узрява през 1949 г., когато в България гостува знаменитият руски ансамбъл „Пятницки”. Година по-рано в Пловдив Асен Димандиев е създад първия у нас професионален ансамбъл за народни песни и танци, но той бил доста помалък. През 1951 г. Филип Кутев – на 48 години, основава най-големия

дени десетки професионални фолклорни трупи.

Филип Кутев умира на 27 ноември 1982 г. на 79-годишна възраст. На поклонението в столичната зала „България” се стичат стотици почитатели на творчеството му. След смъртта му ансамбълът приема неговото име.

Юбилей на ДФА „Ф. Кутев”. През 2022 г. с турне из страната Държавният фолклорен ансамбъл „Филип Кутев” отбеляза своята 70-годишнина. „Това е един състав с огромна история. Дал е началото,

начертал е пътя за развитие на жанра, който в същността си е професионално изкуство, сътворено на базата на фолклорни първоизточници”, казва неговият директор Георги Андреев. Тържествените фолклорни спектакли „Началото”, „Пътят” и „Наследството” са проведени под патронажа на държавния глава Румен Радев.

За значимия принос в развитието и популяризирането на българското фолклорно изкуство президентът удостои ансамбъла с почетен плакет „Св. Св. Кирил и Методий”. В словото си Румен Радев изтъкна, че българската народна песен и българският народен танц са магия, която ни среща с духа на нашите предци, разтваря времето и пространството, връща ни надеждата и в най-тежките времена и ни зарежда с вяра и оптимизъм. По думите му, ансамбълът се утвърди като символ на българското фолклорно наследство и

у нас фолклорен ансамбъл, утвърден с постановление на Министерски съвет от 1 май с. г. като Държавен ансамбъл за народни песни и танци – ДАНПТ, днес ДФА „Филип Кутев”. Основателят е назначен за главен художествен ръководител. С това се поставя началото на движението „Народни хорове и ансамбли” в България.

Първата официална премиера е на 1 юни 1952 г. на Прегледа на българското музикално творчество в зала „България”. Преди да създаде ансамбъла, заедно със съпругата си

Мария Кутева, композиторът прослушал 8000 певци, свирачи и танцьори от всички краища на България. Сам обикалял селските събори и прегледите на художествената самодейност в търсене на самородни таланти. Сред отритията му са прочутите певици Вълкана Стоянова, Надка Караджова, Недялка Керанова, Комня Стоянова, Стефка Съботинова, Верка Сидерова, Йорданка Илиева и др. Сред първите солисти е и Груйчо Дочев, който разказвал, как, освен певец, станал и танцьор благодарение на играещия в ансамбъла Никола Рачев от казанлъшкото село Енина, който му показал как се играе „трополи” на тракийските танци. Ансамбълът включва женски хор, народен оркестър и танцова група, ръководена от н.

Президентът Румен Радев с ансамбъла

а. Маргарита Дикова – хореограф. За диригент бил привлечен Иван Кавалджиев, за филолог фолклорист – Мария Кутева. Талантът им и дълбокото познаване на българския фолклор в наши дни са продължили от проф. Елена Кутева, Георги Андреев, Ивайло Иванов.

С много работа за кратко време Филип Кутев утвърждава високото професионално ниво и световната популярност на ансамбъла. Първото му гостуване в чужбина е в Белгия през 1955 г. Впоследствие той покорява публиката в над 50 страни от Европа, Азия, Африка и Америка. До 2018 г. е изнесъл над 7000 концерта. По негов образец у нас са създа-

дени многобройните му концерти в България и в чужбина са повод светът да говори с възхищение за страната ни. Президентът подчерта, че волчки „дължим признание пред всеотдайния труд на поколенията творци, които разпалваха родолюбие и естетически възпитаваха поколения българци у нас и далак отвъд пределите на родината”.

Към артистите той се обърна с думите: „Докато ви има вас, докато продължавате да ни пленявате с вашата всеотдайност, родолюбие и талант, ще има силен български дух, ще има България”.

Мария Рашкова

Издателски съвет: Николай Ибушев, Владимир Чучумишев, Янко Запрянов, Добрин Драгнев, Петя Папазова, Иван Иванов.

Редакция: Юлия Младенова - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Димитър Бахчеванов, Невена Атанасова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа” в „Арсенал” АД.

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал”: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg; Диана Рамналиева, e-mail: di_ramnalieva@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12, mvrashkova@abv.bg; Димитър Бахчеванов: 0888 21 01 00